

[Kudme.]

ring må der overhovedet ikke ske nogen forrykkelse af den lejeværdiansættelse, som der bliver tale om, i forhold til den, der er forud for 16. alm. vurdering, hvor vi jo i øjeblikket beregner på grundlag af 15. alm. vurdering med nogle procenttillæg. Dette på forhånd at fastslå dette er i hvert fald at lase en drøftelse fast til, at den ingen drøftelse bliver. Så derfor vil jeg gerne her sige, at det håndslag får hr. Stetter i hvert fald ikke. Derimod får han den henstilling seriøst at gå ind i en drøftelse af, hvordan vi virkelig kan få en langsigtet løsning uden at foregribe resultatet.

Og så er der vel grund til at påpege, at den tendens, som lå i boligforliget af 11. juni 1974, var, at vi både med hensyn til dem, der bor i lejebolig, og med hensyn til dem, der bor i ejerbolig, skulle finde frem til en rimelig og moderat stigning i forhold til de begunstigede positioner, de havde forud for boligforliget. Paralleliteten imellem denne moderate og rimelige forhøjelse inden for lejeboligområdet og ejerboligområdet udelukker på forhånd, at vi kan vedtage punkt 2 i hr. Stetters forslag.

Ømann (SF):

Der synes at være en almindelig stemning for at skabe ro om dette område. Dette ønske står i en skærende kontrast til, at der vel stadig væk ligger 7, 8, 9 forskellige forslag i skatteudvalget angående dette emne, lejeværdi og parcelhusenes behandling og ejerlejlighedernes behandling. Det er jo ikke at skabe ro, det er at skabe uro, og al denne uro er udelukkende et udtryk for, at man ikke vil gå til biddet, at man ikke vil gøre det, som man højtideligt har lovet hinanden, dengang man indgik boligforliget, nemlig at finde frem til en endelig ordning vedrørende lejeboligerne.

Man ved jo — det ved alle folketingets partier — at man ikke kan køre videre med denne galskab. Det kan man ikke af hensyn til den almindelige økonomi, det kan man ikke, hvis man vil føre en ordentlig boligpolitik. Selv om man har denne fundamentale viden, så præsenteres vi ikke desto mindre gang på gang ikke for løsninger, ikke for forsøg på løsninger — og dette forslag er absolut ikke noget forsøg på løsning — men så præsenteres man for en leflen for parcel-

husejerne i stedet for en politik. Jeg synes, det er meget sørgeligt.

Man kan af disse ord slutte, at vi absolut ikke kan gå ind for dette forslag. Vi må meget stærkt beklage, at de partier, som står for boligforliget, og som har lovet hinanden at gøre noget ved dette, praktisk taget af angst ingenting har gjort.

Hvad angår formuerne, ja, så plejer vi jo i mindelighed at regulere bundgrænsen opad, når vi ser resultatet af vurderingen, og det har jeg såmænd ikke så meget imod.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal gerne indrømme, at forslaget rører ved væsentlige problemer, men jeg mener også, at problemerne muligvis afsvækkes af det forslag, vi senere får til behandling i dag, hvis dette forslag gennemføres.

At det selvfølgelig har indflydelse på formuebeskatningen, har man jo altid vidst, og det har man, som det allerede er sagt, tidligere reguleret, når man så den nye vurdering. Når det så fra visse sider fremføres, at man ikke kender den 16. alm. vurderings højde, så må jeg nok her anføre, at vi vist ved alt for godt, hvordan denne vurdering vil komme til at se ud. Med hensyn til første del af forslaget kan vi sige til de konservative, at vi da er velvillige over for at drøfte disse problemer.

Med hensyn til anden del må jeg, som andre også har givet udtryk for, og som ministeren klart formulerede det, sige fra, idet det rører ved det forlig, som vi har indgået. Først når dette forlig ikke kan videreføres efter denne vurdering eller efter forligets udløb, så må vi jo tage stilling til de problemer, som så kommer til at foreligge med hensyn med lejeværdiberegningen.

Kaj Hansen (DKP):

Hvad man end kan mene om dette forslag, så er det i hvert fald et meget utidigt tidspunkt at fremsætte det på under alle omstændigheder.

Det virker, som om forslagsstillerne bevæger sig som en elefant i en porcelænsbutik. Hvis man virkelig er klar over, hvad der sker på hele boligområdet i dag, hvis man virkelig er klar over de lejestigninger, som vælter ind over lejerne på kryds og tværs, hvad enten det er i den private boligmasse, eller det er i det almennyttige